

രാജ്യസത്തയുടെയും ധർമ്മസത്തയുടെയും അധികാരികളായ കുട്ടികളുമായി ബാപ്താദയുടെ കുടിക്കാഴ്ച

ബാപ്താദ തന്റെ അധികാരികളായ എല്ലാ കുട്ടികളെയും കാണുകയായിരുന്നു. ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളായ നിങ്ങളെക്കുറിച്ച് പാടിയിട്ടുള്ള മഹിമയാണ്- രാജ്യസത്തയും ധർമ്മസത്തയും ഒരാളുടെ കൈയ്യിലായിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഭാവി പ്രാലബ്ധത്തിന്റെ മഹിമയാണ് ഈ പാടിയിട്ടുള്ളത്. എന്നാൽ ഭാവി പ്രാലബ്ധത്തിന്റെ ആധാരം വർത്തമാന ശ്രേഷ്ഠ ജീവിതമാണ്. ബാപ്താദ നാലു ഭാഗത്തുമുള്ള കുട്ടികളെ നോക്കുകയാണ് - രാജ്യസത്തയും ധർമ്മസത്തയും എത്രത്തോളം പ്രാപ്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. സംസ്കാരം ഈ സമയത്താണ് ആത്മാവിൽ നിറയ്ക്കുന്നത്. ഇപ്പോഴത്തെ രാജാക്കന്മാർക്കു മാത്രമേ ഭാവിയിലെ രാജാധികാരിയാകുവാൻ സാധിക്കൂ. ഇപ്പോഴത്തെ ധാരണാസ്വരൂപ ആത്മാക്കളെ മാത്രമേ ധർമ്മസത്ത പ്രാപ്തമാവുകയുള്ളൂ. രണ്ടു സത്തകളും ഓരോരുത്തരും എത്രത്തോളം ധാരണ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്?

രാജ്യസത്തയെന്നാൽ അധികാരി (മൗവേവ്വേശ്യ) സ്വരൂപം. രാജ്യസത്ത പ്രാപ്തമാക്കിയ ആത്മാവ് തന്റെ അധികാരത്തിലൂടെ എപ്പോഴും, എങ്ങനെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അതുപോലെ സ്ഥൂല, സൂക്ഷ്മ ശക്തികളെ ഉപയോഗിക്കും. ഈ അധികാരം രാജ്യസത്തയുടെ ലക്ഷണമാണ്. രണ്ടാമത്തെ ലക്ഷണം - രാജ്യസത്തയുള്ള ആത്മാക്കളെ ഓരോ കാര്യവും ലോ ആൻഡ് ഓർഡർ (ഹമം മിറ റീഡ്യ നിയമാനുസൃതം) അനുസരിച്ചായിരിക്കും നടത്തുക. രാജ്യസത്തയെന്നാൽ മാതാ-പിതാ സ്വരൂപത്തിൽ തന്റെ പ്രജകളുടെ പാലന നടത്തുവാൻ ശക്തിയുള്ളവർ. രാജ്യസത്തയെന്നാൽ സ്വയം സദാ സർവ്വതിലും സമ്പന്നമായിരിക്കുക, മറ്റുള്ളവരെയും സമ്പന്നതയിലിരുത്തുക. രാജ്യസത്തയെന്നാൽ വിശേഷമായ സർവ്വ പ്രാപ്തികളും ഉണ്ടാകും. സുഖം, ശാന്തി, ആനന്ദം, പ്രേമം തുടങ്ങി എല്ലാ ഗുണങ്ങളുടെയും ഖജനാവിൽ സമ്പന്നമായിരിക്കും. സ്വയം സമ്പന്നമായിരിക്കും, മറ്റുള്ളവരെയും സർവ്വ ഖജനാവുകളാൽ സമ്പന്നമാക്കും. രാജ്യസത്ത അതായതാ അധികാരി ആത്മാക്കളായോ? മാതാ-പിതാവിനു സമാനമായ പാലനയുടെ വിശേഷ അനുഭവം ഉണ്ടോ? ഈ ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളെ തന്നെയാണ് ഞങ്ങളുടെ പൂർവ്വജരേന്ന് സംബന്ധ-സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്ന ഏതൊരാത്മാവിനും അനുഭവപ്പെടണം. ഈ ആത്മാക്കളിലൂടെ ജീവിതത്തിൽ സത്യമായ പ്രേമവും, ജീവിതത്തിൽ ഉന്നതിയും പ്രാപ്തമാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്ന് അനുഭവപ്പെടണം. കാരണം പാലനയിലൂടെയാണ് പ്രേമവും ജീവിതത്തിൽ ഉന്നതിയും പ്രാപ്തമാകുന്നത്. പാലനയിലൂടെ ആത്മാവ് യോഗ്യനായി തീരുന്നു. കൊച്ചു കുട്ടി പോലും പാലനയിലൂടെയാണ് ജീവിതത്തിന്റെ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്ത് എത്തിച്ചേരുവാൻ ധൈര്യമുള്ളവനായി തീരുന്നത്. ഇങ്ങനെയുള്ള ആത്മീയ പാലനയിലൂടെ ആത്മാവ് ദുർബ്ബലനിൽ നിന്നും ശക്തിരൂപമായി മാറുന്നു, തന്റെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു തീവ്രഗതിയിൽ എത്തിച്ചേരുവാൻ ധൈര്യമുള്ളവനായി തീരുന്നു. പാലനയിലൂടെ ആ ആത്മാവ് പ്രേമ സാഗരനായ ബാബയിലൂടെ സത്യമായ അളവറ്റ പ്രേമത്തിന്റെ അനുഭൂതി സദാ എടുക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള രാജ്യസത്തയുടെ ലക്ഷണങ്ങളെ സ്വയത്തിൽ അനുഭവം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ? രാജ്യസത്തയുടെ സംസ്കാരം നിറഞ്ഞോ? ലക്ഷണങ്ങളെ ഇവിടെ കാണപ്പെടുമോ, അതോ ഭാവിയിലാണോ കാണുവാൻ സാധിക്കുക? രാജ്യസത്തക്കു ഒരു വിശേഷത കൂടിയുണ്ട്. അതെന്താണെന്ന് അറിയാമോ? സദാ മുറിയാത്ത, അഖണ്ഡമായ രാജ്യം. സ്വന്തം രാജ്യത്തിന്റെ ഈ മഹിമ പാടാറുണ്ടല്ലോ. ഈ ലക്ഷണവും പരിശോധിക്കൂ- രാജ്യസത്തയുടെ എന്തെല്ലാം ലക്ഷണങ്ങളുണ്ടോ അത് ഉറച്ചതും അഖണ്ഡവുമാണോ? സത്ത ഖണ്ഡിക്കപ്പെടാറില്ലല്ലോ! ഈ സമയം അധികാരി, ഇപ്പോഴത്തെ അടിമയാണെങ്കിൽ അവരെ അഖണ്ഡമെന്നു പറയുമോ? ഇതിലൂടെ സ്വയത്തെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കും, എന്റെ പ്രാലബ്ധം എന്താണ്- രാജാധികാരിയാണോ, രാജ്യത്തിനകത്ത് വസിക്കുന്നവനാണോ?

അപ്രകാരം ധർമ്മസത്ത! ഓരോ ധാരണയുടെയും ശക്തി സ്വയത്തിൽ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന ആത്മാവാണോ? ഉദാഹരണത്തിനു പവിത്രത ധാരണ ചെയ്യുന്നതിലൂടെ ശക്തിയുടെ അനുഭവം ചെയ്യുന്ന ആത്മാവ് പവിത്രതയുടെ ശക്തിയിലൂടെ സദാ പരമപൂജ്യരായി തീരുന്നു. പവിത്രതയുടെ ശക്തിയിലൂടെ പതിത ലോകത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നവരാകുന്നു. പവിത്രതയുടെ ശക്തി വികാരങ്ങളുടെ അഗ്നിയിൽ വെന്തെരിയുന്ന ആത്മാക്കളെ ശീതളമാക്കുന്നു. പവിത്രതയുടെ ശക്തി ആത്മാവിനെ അനേക ജന്മത്തെ വികർമ്മങ്ങളുടെ ബന്ധനത്തിൽ നിന്നും മോചിപ്പിക്കുന്നു. പവിത്രതയുടെ ശക്തി കാഴ്ചയില്ലാത്തവന് മൂന്നാമത്തെ കണ്ണ് നൽകുന്നു. പവിത്രതയുടെ ശക്തിക്ക് ഈ സൃഷ്ടിയാകുന്ന കെട്ടിടം വീഴാതെ താങ്ങി നിർത്തുവാൻ സാധിക്കും. പവിത്രതയാകുന്ന തൂണുകളാണ് ദ്വാപരം മുതൽ ഈ സൃഷ്ടിയെ കുറച്ചെങ്കിലും താങ്ങി നിർത്തിയത്. പവിത്രത പ്രകാശത്തിന്റെ കിരീടമാണ്. അങ്ങനെയുള്ള പവിത്രത ധാരണ ചെയ്യലാണ് ധർമ്മസത്ത. ഇപ്രകാരം ഓരോ ഗുണവും ധാരണ ചെയ്ത്, ആ ഓരോ ഗുണത്തിന്റെയും വിശേഷത ആത്മാവിൽ അടങ്ങിയിരിക്കണം. അതിനെയാണ് പറയുന്നത് ധർമ്മസത്ത.

ധർമ്മസത്തയെന്നാൽ ധാരണാസത്ത. അങ്ങനെ ധർമ്മസത്തയുള്ള ആത്മാക്കളായി മാറിയോ? ധർമ്മത്തിനു രണ്ടു വിശേഷതകളുണ്ട്. ഒന്ന് ധർമ്മസത്ത സ്വയത്തെയും സർവ്വരേയും സഹജമായി പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നു. പരിവർത്തനശക്തി സ്പഷ്ടമായിരിക്കും. മുഴുവൻ ചക്രത്തിൽ നോക്കൂ, ധർമ്മസത്തയുള്ള ഏതെല്ലാം ആത്മാക്കളുണ്ട് വന്നിട്ടുണ്ടോ അവരുടെയെല്ലാം വിശേഷതയായിരുന്നു മനുഷ്യാത്മാക്കളെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുക. സാധാരണ മനുഷ്യനിൽ നിന്നും പരിവർത്തനപ്പെട്ട് ചിലർ ബൗദ്ധികളാകുന്നു, ചിലർ ക്രിസ്ത്യാനികളാകുന്നു, ചിലർ മഠത്തിലെയും മറ്റു ആശ്രമത്തിലേയ്ക്കുമൊക്കെയായി മാറുന്നു. എന്തായാലും പരിവർത്തനപ്പെട്ടല്ലോ! അപ്പോൾ ധർമ്മസത്തയെന്നാൽ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്ന സത്ത. ആദ്യം അത് സ്വയത്തെ, പിന്നെ മറ്റുള്ളവരെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തുന്നു. ധർമ്മസത്തയുടെ രണ്ടാമത്തെ വിശേഷതയാണ് പരിപക്വത. ഇളകുന്നവരല്ല. പരിപക്വതയുടെ ശക്തിയിലൂടെ മാത്രമേ പരിവർത്തനം ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കൂ. മറ്റുള്ളവർ മോഹിതരായാലും, നിന്ദിച്ചാലും, എതിർത്താലും തന്റെ ധാരണയിൽ പരിപക്വമായിരിക്കുക. ഇതാണ് ധർമ്മസത്തയുടെ വിശേഷതകളു്. ധർമ്മസത്തയുള്ളവരുടെ ഓരോ കർമ്മവും നിർമ്മാണമായിരിക്കും. എത്രമാത്രം ഗുണങ്ങളിൽ ധാരണാസമ്പന്നമാകുന്നുവോ അതായത് ഗുണത്തിന്റെ ഫലസ്വരൂപമാകുന്നുവോ അത്രയും ഫലസമ്പന്നമായിക്കൊണ്ടും വിനയാന്വിതരായിരിക്കും. അവരുടെ വിനയ സ്ഥിതിയിലൂടെ തന്നെ ഓരോ ഗുണവും പ്രത്യക്ഷമാക്കുവാൻ സാധിക്കും. ബ്രഹ്മണകുലത്തിൽ എന്തെല്ലാം ധാരണകളുണ്ടോ, ആ എല്ലാ ധാരണകളുടെയും ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കുക എന്നാലർത്ഥം ധർമ്മസത്താധാരിയാകുകയെന്നാണ്. അപ്പോൾ രാജ്യസത്തയും ധർമ്മസത്തയുമാകുന്ന രണ്ടു സംസ്കാരങ്ങളു് ഓരോ ആത്മാവിലും നിറഞ്ഞതാ. രണ്ടിന്റെയും ബാലൻസുണ്ടോ?

ഇന്ന് ബാപ്റ്റിസം എല്ലാ കുട്ടികളുടെയും ഈ ചാർട്ട് നോക്കുകയായിരുന്നു- എത്രത്തോളം ധർമ്മസത്തയുടെയും രാജ്യസത്തയുടെയും അധികാരിയായി മാറിയിട്ടുണ്ട്! യഥാക്രമമായിരിക്കുമോ അതോ എല്ലാവരും ഒരുപോലെയാക്കിയിരിക്കുമോ? സ്വന്തം നമ്പർ ഏതായിരിക്കും, അതറിയാൻ സാധിക്കുമോ? ഇവിടെയിരിക്കുന്നതെല്ലാം രാജാക്കന്മാരല്ലേ. പ്രജയാകുന്നവർ ആരുമില്ലല്ലോ! സ്വയം പ്രജയാകുന്നുമില്ലല്ലോ അല്ലേ! അപ്പോൾ എല്ലാവരും സ്വയത്തെ അങ്ങനെയുള്ള രാജ്യസത്തയുടെയും ധർമ്മസത്തയുടെയും അധികാരിയാക്കി മാറ്റൂ. മനസ്സിലായോ, രാജവംശത്തിന്റെ ലക്ഷണങ്ങളു് എന്തൊക്കെയാണെന്ന്?

ദലഹി, മഹാരാഷ്ട്ര സോണിലുള്ളവരല്ലേ ഇരിക്കുന്നത്. രാജധാനിയിലുള്ളവർ രാജ്യാധികാരിയാകില്ലേ, മഹാരാഷ്ട്രക്കാർ മഹാമാരാകില്ലേ. മഹാൻ എന്നാൽ രാജ്യാധികാരി. രണ്ടു സ്ഥാനങ്ങളിലേയും മഹാൻ ആത്മാക്കളാണ് വന്നിട്ടുള്ളത്. ഇനി വിദേശികളു് എന്താകും? രാജ്യം ഭരിക്കുന്നവരാകുമോ അതോ നോക്കി നിൽക്കുന്നവരാകുമോ? എല്ലാവരേക്കാളു് മുന്നിൽ പോകില്ലേ. ശരി.

ഇപ്രകാരം രാജ്യസത്തയുടെയും ധർമ്മസത്തയുടെയും അധികാരികളു്ക്ക്, സദാ സമ്പന്നരായി മാറി മറ്റുള്ളവരേയും സമ്പന്നമാക്കുന്നവർക്കു്, പരിവർത്തന ശക്തിയിലൂടെ സ്വന്തം പരിവർത്തനവും വിശ്വപരിവർത്തനവും നടത്തുന്ന ശ്രേഷ്ഠ ആത്മാക്കളു്ക്ക്, മുഴുവൻ കല്പത്തിൽ മഹിമായോഗ്യരും പുജനീയരുമാകുന്ന പവിത്ര ആത്മാക്കളു്ക്ക്, സദാ തന്റെ പവിത്രതയാകുന്ന ഗുണത്തിലൂടെ എല്ലാവരെയും ഗുണവാനാക്കി മാറ്റുന്ന ഗുണമൂർത്തി ആത്മാക്കളു്ക്ക് ബാപ്റ്റിസമയുടെ സ്നേഹ സ്മരണകളും നമസ്കാരവും.

പാർട്ടികളുമായി :-

സമയ പ്രമാണം സ്വയത്തെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തു :- സമയ പ്രമാണം ഇപ്പോൾ പരിവർത്തനത്തിന്റെ ഗതി തീവ്രമാകേണ്ടതുണ്ട്. സമയം തീവ്രഗതിയിൽ പോവുകയും പരിവർത്തനം നടത്തേണ്ടവർ തീവ്രഗതിയിൽ പോകാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ സമയം പരിവർത്തനപ്പെടും, നിങ്ങളു് സ്വയം കുറവുകളു് ഉള്ളവരായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. കുറവുകളുള്ള ആത്മാക്കളുടെ അടയാളമായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നതെന്താണ്? അമ്പും വില്ലും. അമ്പും വില്ലും ധരിച്ചവരാകണോ അതോ കൂട ധരിച്ചവരാകണമോ? സൂര്യവംശിയാകേണ്ട? സൂര്യൻ സദാ തേജസ്സുള്ളതായിരിക്കും, കൂടാതെ തീവ്രഗതിയിൽ കാര്യങ്ങളു് ചെയ്യും. സൂര്യനുമായി നോക്കുമ്പോൾ ചന്ദ്രനെ സദാ ശീതളയുള്ളതായിട്ടാണ് വാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നത്. അതിനാൽ പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ ശീതളമാകരുത്. പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ ശീതളയുള്ളവരായാൽ ചന്ദ്രവംശിയായി മാറും. സൂര്യവംശത്തിന്റെ അടയാളമാണ് തീവ്രപുരുഷാർത്ഥം. ചിന്തിച്ചു, ചെയ്തു. ചിന്തിച്ചത് ഒരു വർഷം, ചെയ്തത് അടുത്ത വർഷം, അങ്ങനെയല്ല. തീവ്രപുരുഷാർത്ഥമെന്നാൽ സദാ പറക്കുന്ന കല. കയറുന്ന കലയുടെ സമയവും ഇപ്പോൾ കടന്നു പോയി. ഇപ്പോൾ മുന്നോട്ടു പോകാനുള്ള വളരെ എളുപ്പമായ ഒരു സാധനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്, കേവലം ഒരു വാക്കിന്റെ സമ്മാനമാണ്, അത് ഏതാണ്? ഹൃദയം ബാബാ! ഈ ഒരു വാക്ക് അങ്ങനെയുള്ള ലിഫ്റ്റാണ്, ഒരു സെക്കന്റിൽ താഴെ നിന്നും മുകളിലെത്താൻ സാധിക്കും. എന്താ, ഈ ലിഫ്റ്റ് ഉപയോഗിക്കാൻ പറ്റുന്നില്ലേ. ഇപ്പോൾ ലിഫ്റ്റിന്റെ ലോകമാണ്, എന്തിനാണ് കോണിപ്പടി ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ലിഫ്റ്റിൽ യാതൊരു ക്ഷീണവുമുണ്ടാകില്ല. ചിന്തിച്ചു, എത്തി. അപ്പോൾ ആരാണ്? ഒരു വാക്കിന്റെ ലിഫ്റ്റാണ്, കൂടുതൽ ചിന്തിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല, ഈ ഒരു വാക്ക് ഒന്നാം നമ്പറിൽ എത്തിക്കും. ഹൃദയം ബാബായാകുമ്പോൾ

ഞാൻ അതിൽ ലയിച്ചു. ഇത്രയും സഹജമായ ലിഫ്റ്റ് ഉപയോഗിക്കൂ, ഉപയോഗിക്കുന്നവർ എത്തിച്ചേരും, നോക്കിക്കൊണ്ടു നിൽക്കുന്നവർ, ചിന്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ അവിടെ തന്നെ നിൽക്കും. അതിനാൽ ഇപ്പോൾ ഒരു വാക്കിന്റെ സ്മൃതിസ്വരൂപമായി മാറി സദാ സമർത്ഥ ആത്മാവായി വരു. സദാ ഓരോ ചുവടും മുന്നോട്ടു വച്ച് മറ്റുള്ളവരേയും മുന്നോട്ടു നയിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കൂ. എത്രമാത്രം സ്വയം സമ്പന്നമായി മാറുന്നു, അത്രയും മറ്റുള്ളവരേയും സമ്പന്നമാക്കുവാൻ സാധിക്കും.

അവ്യക്ത മഹാവാക്യങ്ങളിൽ നിന്നും ചോദ്യോത്തരം

ചോദ്യം:- ഏതൊരു പുരുഷാർത്ഥത്തിന്റെയും സിദ്ധിക്കുള്ള ആധാരമെന്താണ്?

ഉത്തരം:- യഥാർത്ഥ വിധി. എന്ത് സങ്കല്പിക്കുമ്പോഴും, അത് യഥാർത്ഥ വിധിപൂർവ്വകമാണെങ്കിൽ തീർച്ചയായും സിദ്ധി പ്രാപ്തമാകും. അഥവാ വിധിയില്ലെങ്കിൽ മനസ്സിലാക്കൂ, സിദ്ധിയുമുണ്ടാകില്ല. അതിനാൽ ഭക്തിമാർഗ്ഗത്തിലും എന്തെങ്കിലും കാര്യം ചെയ്യുമ്പോഴോ ചെയ്തിക്കുമ്പോഴോ വില അതിന്റെ വിധിയിൽ തന്നെയാണുണ്ടാകുന്നത്.

ചോദ്യം:- ഏതൊരു വിധിയിലൂടെയാണ് സേവനം ചെയ്യുമ്പോൾ സിദ്ധി ലഭിക്കുന്നത് ?

ഉത്തരം:- മൂന്നു രൂപങ്ങളിലൂടെ, കൂടാതെ മൂന്നു പ്രകാരത്തിൽ ഒപ്പത്തിനൊപ്പം സേവനം ചെയ്യുമെങ്കിൽ സിദ്ധി പ്രാപ്തമാകും. ആ മൂന്നു രൂപങ്ങളാണ്- 1. ജ്ഞാനസമ്പന്നർ (സീംഹലഗ്നലളാഹ) 2. ശക്തിശാലി (ഘ്രീംലുളാഹ) 3. സ്നേഹസമ്പന്നർ (ഹീലളാഹ). സ്നേഹത്തിൽ നിയമവും വരുന്നു. ഇതോടൊപ്പം മൂന്നു രീതിയും വേണം, മനസ്സാ-വാചാ-കർമ്മണാ.വാക്കിലൂടെ സേവനം ചെയ്യുമ്പോൾ മനസ്സും ശക്തിശാലിയായിരിക്കണം. ശക്തിശാലി സ്ഥിതിയിലൂടെ മറ്റുള്ളവരുടെ മനസ്സിനെ പരിവർത്തനപ്പെടുത്തി, എന്നിട്ട് വാക്കിലൂടെ ജ്ഞാനസമ്പന്നരാക്കൂ, എന്നിട്ട് കർമ്മത്തിലൂടെ, അതായത് ആർ സമ്പർക്കത്തിൽ വരുമ്പോഴും അത്രയും സ്നേഹം നിറഞ്ഞ സമ്പർക്കമായിരിക്കണം, ഞങ്ങളുടെ ഞങ്ങളുടെ ഈശ്വരീയ പരിവാരത്തിലെത്തിച്ചേർന്നിരിക്കുന്നുവെന്ന് അവർക്ക് സ്വാഭാവികമായി തോന്നണം. നിങ്ങളുടെ പെരുമാറ്റം അങ്ങനെയുള്ളതാകണം, അവർക്ക് സ്വയം തോന്നണം, വാസ്തവത്തിൽ ഇതാണെന്റെ യഥാർത്ഥ വീട്!

ചോദ്യം:- ശക്തിശാലിയായ സ്ഥിതിയുടെ ലക്ഷണമെന്താണ്?

ഉത്തരം:- ശക്തിശാലി സ്ഥിതിയുള്ള കുട്ടികൾ ഒരു സെക്കന്റിലെ ഏതൊരു വായുമണ്ഡലത്തെയും വാതാവരണത്തെയും മായയുടെ ഏതൊരു സമസ്യയേയും സംഹരിച്ചു കളയും, അവർ ഒരിക്കലും തോൽക്കില്ല. ഏത് ആത്മാക്കളെ സമസ്യാസ്വരൂപരായി അവരുടെ മുന്നിൽ വന്നാലും അവർ ബലിയായി മാറും. അതിനേയാണ് വേറൊരു വാക്കിൽ പ്രകൃതി ദാസിയാണെന്നു പറയുന്നത്.

ചോദ്യം:- എല്ലാ വിഷയങ്ങളിലും നമ്മളെ എത്രത്തോളം പാസായിട്ടുണ്ട് എന്ന് എങ്ങനെ തിരിച്ചറിയാം?

ഉത്തരം:- ആർ എത്രത്തോളം ഒരു വിഷയത്തിൽ (ഘ്രയേഷലരേ) പാസായിട്ടുണ്ടോ അത്രയും ആ വിഷയത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ അവർക്ക് ലക്ഷ്യവും (ഘ്രയേഷലരേ) ആദരവും (ഘ്രുലുലരേ) ലഭിക്കും. അതോടൊപ്പം പ്രാപ്തിയുടെ അനുഭൂതിയുമുണ്ടാകും. ജ്ഞാനത്തിന്റെ വിഷയത്തിലാണെങ്കിൽ ലൈറ്റിന്റെയും മൈറ്റിന്റെയും അനുഭൂതിയുണ്ടാകും. ആ ജ്ഞാനത്തിന്റെ വിഷയത്തിന്റെ ആധാരത്തിൽ ദൈവിക പരിവാരത്തിൽ നിന്നും മറ്റ് ആത്മാക്കളിൽ നിന്നും അത്രയും ആദരവും ലഭിക്കും. അപ്രകാരം യോഗത്തിന്റെ വിഷയത്തിന്റെ ലക്ഷ്യം, അവർ എന്ത് സങ്കല്പിച്ചാലും അത് സമർത്ഥമായിരിക്കും. വരാൻ പോകുന്ന ഏത് സമസ്യയേയും അവർ യോഗത്തിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുമെന്ന് മുന്നുകൂട്ടിയറിയും, അതിനാൽ ഒരിക്കലും തോൽക്കുകയുമില്ല. യോഗത്തിന്റെ ശക്തിയിലൂടെ അവർ പഴയ സംസ്കാരത്തിന്റെ ഭാരത്തെ സമാപ്തമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു സംസ്കാരവും തന്റെ പുരുഷാർത്ഥത്തിൽ വിഘ്നരൂപമാകില്ല.

ചോദ്യം:- ഏതൊരു വിഷയത്തിന്റെയും ലക്ഷ്യം (ഘ്രയേഷലരേ) പരിശോധിക്കുവാനുള്ള സാധനമെന്താണ്?

ഉത്തരം:- ലക്ഷ്യം (ഘ്രയേഷലരേ) തിരിച്ചറിയുന്നതിനുള്ള സാധനമാണ് ആദരവ് (ഘ്രുലുലരേ). ഞാൻ ജ്ഞാനസമ്പന്നനാണെങ്കിൽ ഞാൻ ആർക്ക് ജ്ഞാനം കൊടുത്താലും അവർ ജ്ഞാനത്തെ അത്രയും ആദരിക്കും. ജ്ഞാനത്തെ ആദരിക്കുകയെന്നാൽ ജ്ഞാനസമ്പന്നനായ വ്യക്തിയെ ആദരിക്കുകയാണ്. ഓരോ വിഷയത്തിലും (ഘ്രയേഷലരേ) സങ്കല്പത്തിലും ലക്ഷ്യവും (ഘ്രയേഷലരേ) ആദരവും (ഘ്രുലുലരേ) പ്രാപ്തമായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവർ പരിപൂർണ്ണരായി (ഘ്രുലുലരേ) മാറും.

ചോദ്യം:- ആർ എല്ലാ വിഷയത്തിലും പരിപൂർണ്ണരാണോ (ഘ്രുലുലരേ), അവരുടെ അടയാളമെന്തായിരിക്കും?

ഉത്തരം:- ആർ പരിപൂർണ്ണരാണോ (ഘ്രുലുലരേ) അവർ എല്ലാ പ്രഭാവങ്ങളിൽ (ലളളലരേ) നിന്നും അകലെയായിരിക്കും. ശരീരത്തിന്റെ, സങ്കല്പങ്ങളുടെ, സമ്പർക്കത്തിൽ വരുന്ന ആത്മാക്കളുടെ വൈഭ്രഷണന്റെ, വായുമണ്ഡലത്തിന്റെ പ്രഭാവത്തിൽ നിന്നും അവർ ഉപരിയായിരിക്കും. ശരി. ഓം ശാന്തി.

വരദാനം :- - മാസ്റ്റർ സ്നേഹത്തിന്റെ സാഗരമായി മാറി വെറുപ്പിന്റെ ഭാവത്തെ സമാപ്തമാക്കുന്ന ജ്ഞാനസമ്പന്നരായി ഭവിക്കൂ.

ജ്ഞാനസമ്പന്നരായ, അതായത് ജ്ഞാനസ്വരൂപരായ കുട്ടികൾ ഓരോരുത്തരെ പ്രതിയും മാസ്റ്റർ സ്നേഹസാഗരങ്ങളായിരിക്കും. അവരുടെയടുത്ത് സ്നേഹമല്ലാതെ

മറ്റൊന്നുമുണ്ടാകില്ല. ഇക്കാലത്ത് സമ്പത്തിനേക്കാള് കൂടുതല് വേണ്ടത് സ്നേഹമാണ്. അതിനാല് മാസ്റ്റര് സ്നേഹസാഗരമായി മാറി അപകാരികളും ഉപകാരം ചെയ്യും. ഏതുപോലെ ബാബ എല്ലാ കുട്ടികളെ പ്രതിയും ദയയുടെയും മംഗളത്തിന്റെയും ഭാവന പുലര്ത്തുന്നു. അപ്രകാരം ബാബക്കു സമാനം ക്ഷമയുടെ സാഗരവും ദയാഹൃദയരുമായ കുട്ടികളിലും ആരെ പ്രതിയും വെറുപ്പിന്റെ ഭാവനയുണ്ടാകില്ല.

സ്റ്റോഗന് :- - പരിധികളെ സമാപ്തമാക്കി പരിധിയില്ലാത്ത ദൃഷ്ടിയും വൃത്തിയും സ്വായത്തമാക്കുകയാണ് ഏകതയുടെ ആധാരം.